

ORĘD O W N I K

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1,50 zł.

Wychodzi raz w tygodniu.

48. Zwalczenie wścieklizny u zwierząt.
49. Zaraza świń
50. Tępienie wierzbowki.
51. Zamknięcie rakarni w Krobi.
52. Wyjazd robotników bez wiz Konsulatu Belgijskiego.

53. Wolne miejsca w P. U. P. P. i ich Ekspozyturach.
54. Wykaz urządzonych punktów kopulacyjnych ogierów państwowych w roku 1930 w pow. rawickim.
55. Komunikat o zabezp. robotników.

48. Zwalczenie wścieklizny u zwierząt.

(Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 30-go stycznia 1930 r. o zwalczaniu wścieklizny u zwierząt.)

Ze względu na obecny stan zarazy wścieklizny na obszarze Województwa Poznańskiego, celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się i rychłego tłumienia, zarządzam na podstawie art. 16, 70 i 93 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. № 77 poz. 673) i dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 167) co następuje:

§ 1.

a) We wszystkich gminach na obszarze Województwa Poznańskiego muszą być wszystkie psy, które liczą więcej niż trzy miesiące wieku — z wyjątkiem psów policyjnych t. j. będących własnością Policji Państwowej dla celów służbowych — znakowane, t. j. zaopatrzone stale znaczkami rozpoznawczym (blaszką metalową na obrożach lub na szorkach z nazwą powiatu, miejsca pochodzenia i numerem domu lub rejestracji psów), umożliwiającym wykrycie ich posiadacza.

b) Znaczków rozpoznawczych winniem dostarczyć właścicielom psów zarząd gminny za opłatą należytości, zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy.

§ 2.

a) Wszystkie zarządy gmin obowiązane są prowadzić rejestr wszystkich psów, które liczą ponad 3 miesiące wieku, znajdujących się na obszarze gminy i utrzymywać je w dokładnej ewidencji.

b) Właściciele psów obowiązani są zgłaszać w ciągu dni 8-iu w dotychczasowym urzędzie gminnym o każdym przybytku i ubytku, tudzież o każdej zmianie, zaszłej w stanie psów ponad 3 miesiące wieku, znajdujących się w ich posiadaniu, podając wiek, maść, rasę i rodzaj psów.

c) W razie zagubienia znacзка, winniem posiadacz psa postarać się o nowy znaczek w zarządzie gminy, który każde wydanie znacзка i zmianę numeru uwidoczni w rejestrze psów.

§ 3.

Zarządzenia, dotyczące się znakowania i rejestracji psów, należy stosować również względem psów,

wprowadzonych do gminy czasowo, jeśli liczą więcej niż 3 miesiące wieku i przebywają na obszarze gminy dłużej niż 8 dni.

§ 4.

Zarządy gminne obowiązane są przeprowadzać co najmniej raz na kwartał rewizję dla stwierdzenia, czy wszystkie psy w gminie są zarejestrowane i znakowane.

§ 5.

Przekroczenia powyższych zarządzeń niniejszego rozporządzenia, które nie wykluczają zastosowania innych, niestojących z nimi w sprzeczności środków ochronnych i tłumiących zarazę, przewidzianych w rozporządzeniach powołanych na wstępie, karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 15 dni po jego ogłoszeniu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie uchylam tutaj rozporządzenie z dnia 15 października 1928 r. l. dz. 26687/28. I. dotyczące się zwalczania wścieklizny u zwierząt (Pozn. Dziennik Wojew., Nr. 42, poz. 532 z 1928 r.).

W O J E W O D A: (—) R. Raczynski.

Powyższe rozporządzenie p. Wojewody Poznańskiego z dnia 30. I. 1930 r. o zwalczaniu wścieklizny u zwierząt, które wchodzi w życie z dniem 17 bm. podaje do publicznej wiadomości i zastosowania się.

Z dniem 17 bm. przestaje obowiązywać rozp. p. Wojewody Pozn. z dnia 15. X. 1928 r. dotyczące się zwalczania wścieklizny u zwierząt ogłoszone w Oręd. Urzęd. Nr. 45., poz. 434 z dnia 8. XI. 1928 r.

R a w i c z, dnia 10-go lutego 1930 r.

S T A R O S T A P O W I A T O W Y.

L. dz. 1146/30-4. (—) Chmielowski.

49. Zaraza świń.

Niniejszem podję do wiadomości, że zaraza świń w zagrodzie Józefa Bronisza w Rozdrażewie powiatu krotoszyńskiego wygasła.—

R a w i c z, dnia 7-go lutego 1930 r.

S T A R O S T A P O W I A T O W Y

(—) Chmielowski.

50.

Tępienie wierzbówki.

Ponieważ stwierdzono, że prywatni właściciele zagajen zaniebują systematyczne czyszczenie swych kęp wiklinowych i powodują tem rozszerzanie się wierzbówki na plantacje państwowe i wzorowe plantacje prywatne, zwracam uwagę na rozporządzenie p. Wojewody Poznańskiego z dnia 31-go maja 1927 r. Ldz. 1537/27-VIII. B. w sprawie tępienia wierzbówki i tp. w plantacjach wiklinowych (Dziennik Urzęd. Woj. Pozn. № 24/27, poz. 303) które poniżej podaję celem ścisłego zastosowania się.

Zaznaczam, że winni niezastosowania się do omawianego rozporządzenia będą karani w myśl art. 13-17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17-go XI. 1927 r., o zwalczaniu chorób roślin i tępienia chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. № 108/27 poz. 922).

PP. Burmistrzów i Sołtysów wzywam do ogłoszenia powyższego sferom zainteresowanym sposobem dotychczas praktykowanym w odnośnej gminie.

R a w i e z, dnia 6-go lutego 1930 r.
S T A R O S T A P O W I A T O W Y

(—) Chmielowski.

L. dz. 1053/30.

Rozporządzenie w sprawie tępienia wierzbówki w nadrzecznych plantacjach wiklinowych.

Stosownie do rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18-go maja 1927 r. L. dz. VI-516, zarządzam niniejszem co następuje:

Z art. 93 i 94 ustawy wodnej z dnia 9-go września 1922 r. (Dz. U. № 102, poz. 936) wypływa obowiązek właścicieli gruntów przybrzeżnych nad rzekami współdziałania ze zobowiązanymi do utrzymania brzegów a zatem i do ochrony przed zniszczeniem i uszkodzeniem budowli regalacyjnych, do których ustawa wodna (art. 101/2) zalicza i plantacje wiklinowe.

Wobec tego, że chwast wierzbówka, nader bajnie rozrastający się na rzecznych terenach zalewowych, przyczynia się do zniszczenia plantacji wikliny, oraz, że kępy zanieczyszczone wierzbówką wskutek przenoszenia nasienia przez wielkie wody, szkodliwie oddziałują na kępy wolne od tego chwastu, wzywam wszystkich właścicieli gruntów na terenie zalewowym rzek, aby przystąpili do systemat. tępienia wierzbówki w granicach swej własności. Najodpowiedniejszą porą do tępienia wierzbówki są miesiące maj i czerwiec, tj. w czasie przed okwitnieniem i owocowaniem tej rośliny.

W myśl powyższego, wszyscy interesowani właściciele odnośnych gruntów w obrębie terenu zalewowego, obowiązani są bez specjalnego wezwania ze strony organów administracji rzek wzgl. ze strony władzy wodnej, tępić systematycznie wierzbówkę i nie dopuszczać w żadnym razie do jej rozrastania się nad rzekami, wymienionymi w art. 261 ustawy wodnej z r. 1922.

Niestosowanie się do niniejszego zarządzenia i zaniebanie tych czynności ze strony właścicieli gruntów, będzie na podstawie stwierdzenia przez kompetentne Inspekcje dróg wodnych (Zarządy wodne) karane w myśl art. 247/2) ustawy wodnej z r. 1922.

P o z n a ń, dnia 31-go maja 1927 r.
W O J E W O D A P O Z N A Ń S K I.
L. dz. 1537/27-VIII. B.

51.

Zamknięcie rakarni w Krobi.

Z powodu zamknięcia rakarni w Krobi przez Starostwo w Gostyniu (Oręd. powiatu gostyńskiego ur. 7 z 22. I. 1930 r.) na zasadzie rozporządzenia policyjnego w przedmiocie usuwania padliny i mięsa, niezdatnego do spożycia na powiat rawicki z dnia 8 marca 1929 r. (Oręd. Urzęd. nr. 16 poz. 145) zezwalam na czas przejściowy aż do odwołania na następujące wyjątki:

O każdym zabiciu dokonaniem nie na rzeź i o każdym wypadku padnięcia konia, osła, muła, osłomuła, bydła rogatego, świni, owcy, kozy winien właściciel zwierzęcia po myśli § 4 przepisów wykonawczych do ustawy o usuwaniu padliny z dnia 1 maja 1912 r. (Dz. Pr. Min. Roln. str. 77) donieść burmistrzowi, sołtysowi lub przełożonemu obsz. dworskiego najpóźniej w dniu następnym po śmierci zwierzęcia, który zarządzi w porozumieniu z pow. lekarzem wet. i za piśmienną zgodą odnośnego burmistrza wzgl. wójta zakopanie zwierzęcia.

Skóry zwierząt padłych i zabitych nie na rzeź wolno ściągać tylko za wyraźnym zezwoleniem pow. lekarza wet.

Właściciel zwierzęcia winien je zakopać w myśl wskazówek burmistrza, wójta, sołtysa, lub przełożonego obszaru dworskiego w odpowiednim miejscu, w dniu następnym po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone suche miejsce w dostatecznej odległości od mieszkań ludzkich, stajen, studzien, wód, pastwisk i dróg publicznych. Doły do zakopywania padliny lub części zwierząt mają być wykopane tak głęboko, ażeby powierzchnie padliny przykrywała warstwa ziemi conajmniej 1 mtr. grubości.

Przed zakopaniem powinno się padlinę głęboko nakrajać i posypać wapnem lub drobnem piaskiem albo poleać dziegciem lub innymi płynami (kwas karbolowy, kresol itp.) uniemożliwiającemi spożycie padliny.

Po wrzuceniu padliny w dół należy skopać warstwy ziemi lub trawnika, zanieczyszczone padliną i zakopać wraz z padliną.

Sankcję karną za niestosowanie się zawiera § 6 tat. rozp. policyjnego z 8. 3. 1929 r. (Oręd. Urzęd. nr. 16, poz. 145).

R a w i e z, dnia 6 lutego 1930 r.

S T A R O S T A P O W I A T O W Y

(—) Chmielowski

L. dz. 919/30.

52. Wyjazd robotników bez wiz Konsulatu Belgijskiego.

Polskie placówki konsularne w Belgji donoszą Urzędowi Emigracyjnemu, że w ostatnich czasach przyjeżdża wielu robotników bądź nielegalnie bez paszportów zagranicznych, bądź też z zagranicznymi paszportami emigracyjnymi, a nawet normalnymi, jednak niezapoznanymi w wizę belgijską.

W związku z powyższem Urząd Emigracyjny podaje do wiadomości, co następuje:

W myśl zarządzeń władz belgijskich, przyjmowanie do pracy lub dawanie pomieszczeń obcokrajowcom, którzy nie posiadają ważnej wizy belgijskiej, jest wzbronione. Wobec tego całe szeregi robotników polskich, które przybyły i przybywają do Belgji bez uprzedniego uzyskania wizy w Konsulacie belgijskim, pozostają obecnie bez pracy i środków do życia.

Dla zapobieżenia takiemu stanowi rzeczy na przyszłość podaje zainteresowanym osobom do wiadomości.

R a w i e z, dnia 1-go lutego 1930 r.

STAROSTA POWIATOWY

(—) Chmielowski.

L. dz. 1046/30

53. Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich Ekspozyturach.

P. U. P. P. Poznań: 2 kamieniarzy, na głowacze z własnymi narzędziami.

Ekspoz. Ostrów: 2 kowali od 1-go kwietnia na deputat, 2 rączniaków od 1 kwietnia na deputat, 1 stelmach od 1 kwietnia na deputat, 1 kucharka, 2 służące.

P. U. P. P. Gniezno: 3 fornali na deputat, każdy po 3 zaciężn., 9 służących na wioski pojedynczo do gospodarzy, 10 podróżujących na art. chemiczne, 6 podróżujących do sprzedaży obrazów, 4 służące do miasta z gotowaniem,

Ekspoz. Chodzież: 5 parobków, 2 chłopaków wzgl. starszych do oprzętu bydła, 6 sług żeńskich do gospodarzy na wieś, 2 służące znające gotowanie — do miasta.

Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 1 samodzielny bednarz, który może zaraz lub później objąć warsztat bednarski z wszelkimi narzędziami i materiałami. Warunki według ugody, gotówki potrzeba 2—2500 zł. Zgłoszenia pisemne kierować do E. P. U. P. P., 4 służące do gospodarzy.

Ekspoz. Leszno: 4 ceramików specjalistów na wyroby doniczek, 2 włodarzy na deputat z 2 zaciężnikami, 4 fornali na deputat z 2 zaciężnikami, 2 szwajcarów z własnymi pomocnikami, 2 kucharki do hotelu, 10 służących z gotowaniem do miasta, 10 służących do gospodarzy, 5 parobków młodszych.

Ekspoz. Kępno: 6 parobków do gospodarzy na wieś, 6 sług żeńskich do gospodarzy na wieś, 5 fornali na deputat od 1-go kwietnia 1930 roku, 1 kołodziej na deputat od 1-go kwietnia 1930 r., 1 człowiek do świniami na deputat od 1-go kwietnia 1930 roku.

Wolne miejsca dla terminatorów:

P. U. P. P. Poznań: 1 uczeń ślusarski.

Ekspoz. Leszno: 1 uczeń stolarski, 1 piekarski, 1 kupiecki.

W sprawie powyższych miejsc, należy zwracać się wprost do odnośnych P. U. P. P. wzgl. Ekspoz

54.

Wykaz.

Urządzonych punktów kopulacyjnych ogierów państwowych w roku 1930 w powiecie rawickim.

L. b.	Powiat	Miejscowość	Stacja kopulacyjna	dzierzawa	Nr. ks. gł.	Nazwa ogiera	Rok urodzenia	R a s a	P o c h o d z e n i e	
									matka	o j c i o
1	R a w i e z	Bartoszewice			856	Bojar II	1923	hanowerska	Salamanca po Silkow	Altenstadt
					908	Chrobry	1918	pół krwi ang.	po Jagdherr	Alterchen
2	"	Gołaszyn		1	929	Brawo	1917	" " "	Fregata po Hegemon	Floh
					1009	Waldsohn	1910	" " "	Dolenga po Jason	Waldmeister
3	"	Sierakowo			1008	Schlagman	1911	" " "	Thusbelda po Ingomar XX	Vordermann
					919	Bachmat	1917	" " "	Arbalette po 954 Abelard	Cato
4	"	Dłoń			966	Monarch	1913	" " "	po Issus	Monachus
5	"	Golejewko			944	Astronom	1916	" " "	po Flamingo	973 Egmont
6	"	Chojno			17	Harlekin xx	1914	peł.	Hecuba po Cazabat xx	Fels xx
					787	Edgar I	1912	pół "	po Hamilkar xx	Edeling

S i e r a k ó w, dnia 25-go stycznia 1930 roku.

K I E R O W N I K P A Ń S T W O W E G O S T A D A O G I E R Ó W W S I E R A K O W I E.

(—) K O R B E L.

55. Komunikat o zabezp. robotników.

Ustawa z dnia 25 marca 1929 r. ogłoszona w Dzienniku U. R. P. nr. 3, poz. 18, z dnia 23 stycznia 1930 r. wprowadza zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Od dnia 23 stycznia 1930 r. obowiązek zabezpieczenia zatrudnionych robotników rozszerzona na zakłady pracy, zatrudniające pięciu robotników, wzgl. pięciu robotników i pracowników umysłowych łącznie, wiek robotników, podlegających zabezpieczeniu, zmniejszono z 18 do 16 lat ukończonych życia, najwyższą

normę zarobku, od której obliczać należy wkładki i wypłacać zasiłki podniesione ze zł 7 gr 50 do zł 10 (dziesięć) dziennie.

Jednocześnie ustawa zawiera przepis, iż wprowadzenie w życie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników przedsiębiorstw i zakładów pracy, zatrudniających mniej, niż pięciu pracowników, nastąpi w ciągu jednego roku tj. do dnia 23 stycznia 1931 r.

P o z n a n i, dnia 27 stycznia 1930 r.

Związek obwodowego Funduszu Bezrobocia

L. dz. 2585/A.

(—) podpis.

